

A szegedi színjátszó diákok tegnap Kolozsváron mutatták be az országos visszhang mellett megteremtett egyetemi Hamletet. Ez a kolozsvári előadás és az a hang, amellyel Kolozsvár fogadta a szegedi diákok színpadi megjelenését, ismét sok mindenféle kérdést vet fel. Többek között a szegedi színház kérdéseit is. A színház igazgatója a kapuzárás előtt azzal bucsuzott el a színügyi bizottságtól, hogy a legnagyobb sajnálatára egyelőre nem tud programot adni a jövő évadra és nem tudja körvonalazni jövőévi társulatának kereteit azért, mert — mint mondotta — a színészek egyrésze nem szerződik hozzá. Az igazgató azzal indokolta meg ezt a szokatlan bejelentést, hogy a színészek nem mernék a szegedi színházhoz szerződni, mert a szegedi sajtó nemcsak ridegen, hanem barátságtalanul és sokszor kiméletlenül kritizálta meg őket és ezzel elvette kedvüket, bátorságukat a szegedi szerződéstől. Nem kívánunk most ezzel az indoklással és ezzel a filippikával foglalkozni, csak a kolozsvári Hamlet-előadással kapcsolatosan rá kell mutatni arra, hogy az egész magyar sajtó, Szegeden kezdve, Budapesten folytatva és Kolozsváron végezve a legnagyobb melegséggel és lelkesedéssel fogad minden olyan produkciót, amely a színpadot valódi hivatására emeli, amelyben csak egy kis lélek, bizonyíték van a színjátszás lelke és értelme mellett. És ez így van nemcsak akkor, amikor diákok lépnek alkalomszerűen a színpadra, hanem mindig akkor is, ha a hivatásos színház csak a legkisebb részleteiben is teljesíti hivatását. A szegedi diákok Hamletje mindenesetre példát mutat a szegedi színház számára, a sajtó boldogan és lelkesedéssel köszönt minden olyan teremtést, amely a magyar szó és a gondolat templomává avatja a színpadot. Ez a sajtó, amely az igazgató szerint elriasztja a színészeket, boldogan és a legszelebb nyilvánossággal állott és áll mindig a hivatását teljesítő színház mellett.

Színházi ünnep Kolozsváron

Hogy mit jelent a szegedi diákok Hamlet-előadása, hogy az elmélyülésen és a magyar szó nemes gyakorlásán túl milyen ösztönző példát mutat a hivatásos színház felé is, azt mi sem igazolja jobban, mint az a vezércikk, amelyet Spectator, a kiváló erdélyi közíró írt a kolozsvári »Ellenzék« hasábjain a szegedi diákszínjátszó fogadtatására »Színházi ünnep« címen.

— Illik méltatnunk és kell méltassuk sok, vihart látott színházunk hoinapi estéjét, — írja vezércikkében Spectator. Ez nem szokványos műkedvelő-játék alkalma lesz. Sokkal több ennél. A szegedi egyetemi ifjúságból kiválogatott jötehetségű és magas tanulmányozásra érett elemei szövetkeznek, hogy alapos tanulmányok alapján a szaktanári bírálat pillantásai között föloldjanak újból egy színjáték, irodalom, bölcselet, sőt irodalompolitika s ifjúsági politika szempontjából egyaránt nagy és rejtélyes feszültséget: Shakespeare hamleti kérdéseit. Nem különködés, hanem rendkívül törekvés jogán és indítékán. Röviden szólva, ellünődtek rajta, hogy Shakespeare és Hamlet újabb és újabb tanulmányt érdemel s az egyetem ifjúsága jól teszi, ha belemerül, a rendesen mélyebben az idők és helyzetek mindenteltekoriálai fölött uralkodó nagy szellem világába. De kapcsolatosan magasabb távlatok felé biztatja közönségünket, amelynek izlése mindinkább romlik és feltűzeli a színjátszást, amely a hamleti feladatokból mindjobban elvonatkozik, viszont a tanulmány értékeit és eredményeit most készen kapja.

Spectator azzal végzi cikkét, hogy jó lesz az irodalompolitikát komoly és igazi mezőkre visszatéríteni és az ifjúság, amelynek feje és szíve fő az erkölcs tulságos bőségétől — írja — az ilyen és hasonló teljesítmények iránt vágyódásokra készítette, elvonja felesleges vagy kínos mozgalmaktól, amelyek fájó sebet ütnek másokon és rossz emlékeket ültetnek a hoinap lérfiaiba. Erre az utóbbi törekvése a szegedi egyetem ifjúsága néhány igen szép és hatásos példát nyújtott irodalmi és művészeti tekintetből a múltban is. A szegedi hamletistákat is történelmi izü jelentőség-fonja körül — fejezte be vezércikkét Spectator. Rendkívül nagy várakozás és érdeklődés készülődik fogadtatásukra, Szinte felcsigázva, még-

pedig önkéntelen felcsigázva, Nemesak az ifjúság, hanem valamennyi nemzedék részéről, mert irodalmi és művészi fordulatot sejtethünk.

Németh László a diák Hamletről

A szegedi egyetemi Hamlet jelentőségéről tanulmányban foglalkozik Németh László, a megalkuvás nélküli, bátor tollu esszéista és kritikus Zilahy Lajos folyóiratában, a »Hid«-ban »Műkedvelők és színészek« címmel. Előjáróban a Hamlethez kiadott füzetrel foglalkozik Németh László és ezeket írja: — Hogy fölvilanyoz ez a kis füzet! Szinte elveri a színházbajjárás estéről-estére növvő mélabuját...

Németh László azzal folytatja, hogy a tanulmányok közül különösen tetszett a Hamletet alakító Szász Károlyé, aki a wittenbergi diákból indul ki és ennek a bosszura rest, tiszta intellektualizmusára zudítja rá Dánia iszonyát. Hamletjeink közül ezt senki így meg nem írta volna — állapítja meg. A sztárkodó fényképeket elengedtük volna — írja tovább —, az egész füzet mégis igen rokonszenves munkába nyújt bepillantást, melyet mi inkább a nyilvánosság hiúságaitól és a karrier csalfa madarászfütyétől féltünk, mint a belső tartalmasságtól. Ami felvilanyoz, mégsem a füzet, hanem a pusztá tény, hogy képzett fiatalokból kell vezetés alatt s nem minden támogatás nélkül műkedvelő társaság alakult. Nem igen tudom elképzelni, hogy némi kivonulás, elkülönülés nélkül manapság jót is lehessen csinálni. A magyar dráma megújulását sem vártam soha állami vagy magán-színházainktól, amelyekben még megbukni sem igen lehet 10–20.000 ember nélkül...

Tanulmányát így folytatja Németh László: — Kísérletnek sem utolsó: kik vizsik a színjátszásban végre is többre, akik magas szellemi munkával s étellel elteltten mint műkedvelők, az ifjúság színjátszó képességét is céljaik szolgálatába állítják, vagy a profik, akik éjjel-nappal színházban játszanak, de csak igen ritkán szindarabot... Bennem legalább, aki fiatal diákként igen kezdetleges körülmények közt magam is belekóstoltam a színpadi műkedvelők boldogságába, megmoccan az emlék s minthogy szerzőt keresve egyikük az én nevemet is kimondja: alig állhatom meg, hogy ne jelentkezzem.

A színházi tanulmány következő szakaszában Németh László az egyik budapesti vígjáték-bemutatóról ír bírálatot és tanulmányát ezekkel a szavakkal fejezi be:

— Aki azt kérdi, hogyan került ez a két dolog egy cikkbe: ne hagyjuk azt sem válasz nélkül. Ahol megélni csak bárzenéből lehet, végül is a dillettánsnak kell Mozartot játszani...

A belügyminiszter felmentette Gidófalvy Pált az MLSz miniszteri biztosi megbízatása alól

Budapest, május 8. A belügyminiszter esütörtökön leíratot intézett a MLSz miniszteri biztósához, amelyben tudomására hozta, hogy az 1940. március 9-én az MLSz közgyűlése által elfogadott alapszabályt, fegyelmi és játékszabályt láttamozta, illetve jóváhagyta. Rendeletben közölte a belügyminiszter azt is az MLSz és a JT miniszteri biztósával, hogy közel két-éves miniszteri biztosi működéséről és az MLSz önkormányzatának a felfüggesztés előtti idővel kapcsolatos vizsgálatáról felterjesztett jelentését tudomásul vette, az MLSz ellen a vizsgálatot megszüntette és miután a miniszteri biztos feladata befejezést nyer, ennélfogva dr. Gidófalvy Pált az MLSz és a JT miniszteri biztósát e megbízatás alól a mai napon elismerésének nyilvánítása mellett felmentette. A volt miniszteri biztos, mint a szövetség országos elnöke, az önkormányzatát visszanyert MLSz országos elnökségét az első ülésre május 11-én, vasárnap délelőtt 9 órára hívta össze. (MTI)

ZEISS
A vezető világhírű márkás látcső
Becszereshető az optikai szaküzletekben.
Magyarországi vezérképviselő: JURÁNY HENRIK, IV., Váci-utca 40.

Három gyermek az égő szobában

(A Délmagyarország munkatársától) Március 23-án a szegedi mentők egy súlyosan összeégett kisfiúval robogtak Balástyáról a szegedi gyermekklinika felé. Az autóban eszméletlen állapotban, harmad- és negyedfokú égési sérülésekkel egy 3 éves balástyai kisfiú, Joó Pál feküdt. A kis Joó Pált két kis testvérével együtt édesanyjuk egyedül hagyta balástyai lakásukban. Joó Istvánné a késő esti órákban tért haza munkájából és már messziről látta, hogy az ablak és az ajtó résein sűrű füst gomolyog ki. Rosszat sejtve futott a ház felé, ahol a belső bútor már hatalmas lángokkal égett. A kisfiúk közül esodával határos módon kettő csaknem teljesen sértetlen maradt, a kis Pál azonban súlyos égési sérüléseket szenvedett. A magukra hagyott kisfiúk játszadózás közben kinyitották az égő kályha ajtaját, ahonnan parázs esett ki és a bútorok lángot fogtak. A lakás ajtaja kívülről volt bezárva, úgy, hogy a kisfiúk nem tudták az égő szobából kimenni.

Csütörtökön a gyermekklinika jelentette a rendőrségnek, hogy a kis Joó Pál sérüléseibe belehalt. A rendőrség az iratokat áttette az ügyészségre, amely gondatlanságból okozott emberölés miatt ad ki vádiratot Joó Pálné ellen.

FERENCJÓZSEF
KESERŰVIZ

Csetnikgyilkosság Szabadkán

Szabadka, május 8. Április 8-án a városban fejszével agyonverték Csete István ny. mozdonyvezetőt. Most véletlen folytán kiderült a gyilkosok személye. A csetnikharcok során agyonlőtték egy orosz emigránst, akinek a zsebében talált füzetben részletesen le volt írva a gyilkosság. A feljegyzés szerint Pusin Marko szabadkai lakos és Dinisevics Draguljev katona követték el bosszúból a gyilkosságot, Pusin haragudott Csetére, mert magyar volt és az orosz feljegyzés szerint elérkezettnek látta a bosszu idejét. Megállapították, hogy a csetnikharcok során Pusint agyonlőtték, társa megszökött. Széleskörű nyomozás indult kézrekerítésére. (MTI)

MA ESTE kezdi előadásait **GAZDAG** cirkusz a Mars-téren

18 szám a világ legjobb artistáinak felléptével
Előadások minden nap este fél 9-kor, vasárnap 4, 6 és fél 9-kor. Helyárak 50 fill.-től 2:50-ig. Gyermekek 30 fillér.